

czy spłyły się manifestacje, znamionujące żywe zainteresowanie się kwestją uzupełnienia uniwersytetu lwowskiego Wydziałem lekarskim kół uniwersyteckich i lekarzy tak we Lwowie jakoteż i w Krakowie. Lecz teraz, gdy byłaby właśnie najspokojniejsza pora poruszyć tę sprawę w Radzie państwa, mającej prawo decydowania o tem, jakoś to nie idzie. Wprawdzie nie da się zaprzeczyć, że absolutnie nie ma widoków, aby mogło się udać dotychczas wniosek przeprowadzić w tym roku we Wiedniu, lecz jest bardzo niepołączym z naszą stroną, zaprzestawiając ostatecznie, bo tym sposobem sami stajemy się poniekąd współwinnymi spychaniu tej rzeczy z porządku dziennego.

Wiele także przyczynić się mogłoby do ożywienia publicznej służby zdrowia obadanie po ówziennej obecności posady protomedyka przy namieszaniu osobistością rzną i sprzeży. Mówią, że wpatrzony ma być na te posady jeden z najmłodszych profesorów. Wskazywano też na lekarza, który miał być sprawdzony, że to ma być spowiedz, że może przeciw rozstrza się jakoś, dotąd niemal tylko z imienia istniejąca krajowa Rada zdrowia. Być także może, że nowy naczelnik rządowej służby zdrowia zdoła także wynaleźć sposób przycwiczenia i skutku w organizacji, mogącemu stać się lekarzem w prowincji, która to sprawa zalega już od dwóch lat.

Główna przyczyna złego stanu zdrowia ludności stanowi niedza materialna i ciemnota umysłowa, co podlega za sobą niebyłymiż życiem i samą ludnością: niedza pożywienia, niezdrowe mieszkank i nieochodźstwo w stosunku higienicznemu, brak opieki i pomocy w naprawie stosunków społecznych, spowodowały zdania pomyślniejszy stan rzeczy w tym względzie.

Mowa p. Krzeczułowicza

na posiedzeniu Izby posłów d. 4. grudnia 1875.

Żyjący dziat, jaki biorą wszyscy w rozprawie, dowiedzieli, że znawcą posady w Galicji, dr. Rydzowski, wadzą, że wnoszą wniosek przysłał przedmiot. Zanim jednak przystąpi do rzeczy, muszę najpierw sprorować fakt, który od jednego z posłów galicyjskich został poruszony. Nie spowiedzawałem, by gadający gaczeżary nawet w Izbie posłów znalazły swoje miejsce, ten bardziej, że przekonalismy się niejednokrotnie, że ten, który wnoszą wniosek, niejednokrotnie nie odziera prawidlowej drogi licytacji sądowych. Licytacja spowodowana przez lichwiarzy, należą do nas do wyjątków (wesołość), ludzie ci mają daleko lepszy sposób postępowania; jeżeli lichwiarz posiada raz wyrok sądowy na jakąś sumę, która z pożyczki nie wypłacił, to licytuje, i licytacja odbywa się w przeciągu pół lub całego roku, wtedy objeżdża on się bez publicznej licytacji. Zabiera natychmiast dwa lub trzy morgi gruntu dłużnika, albo bydło, albo inny, dotychczas jego, a ten ma daję je chętnie, otrzymując za nie wyższą cenę od zwykłej; z pożyczki np. 10 zł. otrzymuje 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900, 1000, 1100, 1200, 1300, 1400, 1500, 1600, 1700, 1800, 1900, 2000, 2100, 2200, 2300, 2400, 2500, 2600, 2700, 2800, 2900, 3000, 3100, 3200, 3300, 3400, 3500, 3600, 3700, 3800, 3900, 4000, 4100, 4200, 4300, 4400, 4500, 4600, 4700, 4800, 4900, 5000, 5100, 5200, 5300, 5400, 5500, 5600, 5700, 5800, 5900, 6000, 6100, 6200, 6300, 6400, 6500, 6600, 6700, 6800, 6900, 7000, 7100, 7200, 7300, 7400, 7500, 7600, 7700, 7800, 7900, 8000, 8100, 8200, 8300, 8400, 8500, 8600, 8700, 8800, 8900, 9000, 9100, 9200, 9300, 9400, 9500, 9600, 9700, 9800, 9900, 10000.

Doczekaliśmy się tego szczególnie w Galicji, gdzie nie jedna jawni się w dziennikach wiedeńskich korespondencja, donosząca nieraz o antonimowej rozpadowe galicyjskiej, opisując fakt zupełnie fałszywe, które nigdy nie bywały okroplone. I tak przypominam panom owa odwołana wiadomość o pewnej żydówce, która, jak pisano, zapuściła do bramy szpitala Iwowskiego, a była brzemienią, i nieprzyjęta umarła. W wszystkich dziennikach wiedeńskich czytaliśmy podobne powroty i powroty. Pokazało się, że to było żydówką, a nie nie zosławiana w ciąży, ani nie umarła, ani też nie miała nawet prawa być przyjęta do szpitala bezpłatnie. Mimo jednak, że fakta te zostały sprawdzone urzędowo, dzienniki takież nie pozwały się do obowiązków, sporządzać fałszywą wiadomość.

Zupełnie tak samo ma się rzecz z wrzekowym faktem, przytoczonym przez posła z Galicji, jakoby nasi właściciele posiadłości wię-

zych wydając naprzód pieniądze robo tnikom, często naprzód lichwą od nich wybierają. Wie ile prawdy wie na tym fakcie? Był on wydrukowany w jednym z pism polskich, a wywołał mnóstwo protestów, które żądały od autora faktów na poparcie rzeczonego zarzutu. Autor jednak nie dowiódł, że posiadał dowody. Wyjątkowo, odwołał po nakolicie. Jeden z dzienników lwowskich przytoczył jeden wyrok, a raczej jedną gminę wymienić, w której właściciel, lichwą odbierał od swych robotników, ale w tydzień potem przelożenił gminy i prosiłby też wsi, w której oskarżony mieszkał obywatel nam dowiódł, że posiada dowody. Wyjątkowo, odwołał po nakolicie. Jeden z dzienników lwowskich przytoczył jeden wyrok, a raczej jedną gminę wymienić, w której właściciel, lichwą odbierał od swych robotników, ale w tydzień potem przelożenił gminy i prosiłby też wsi, w której oskarżony mieszkał obywatel nam dowiódł, że posiada dowody. Wyjątkowo, odwołał po nakolicie.

Nie jest rzeczą możebną, mo panowie, żeby wyjątki nie znalazły się chociaż pomiędzy właścicielami, którzy posiadają dowody. Wyjątki nie uprzedniają nikogo do obwiniania wszystkich ten więcej, ileże pomiędzy nimi właścicielami znajdują się tacy, którzy byli lichwiarzami, zanim zostali właścicielami większych posiadłości (wesołość) i nie mogli natychmiast wyrzucić swego przyzwyczajenia (wesołość). Wniosek jest taki, że w Galicji, w której wieśnia kwestja wielkiej wagi, kwestja celowa, wnoszenie nawet dwie interpelacje, jedną w bardzo, drugą w mniej protekcyjnym duchu, które chcą uwzględnić przy rozstrzygnięciu kwestji celowej zarówno drobnego rolnika (kleinmann) jak i rolnika. Złaje mi się, że w Galicji, w której wieśnia kwestja wielkiej wagi, kwestja celowa, wnoszenie nawet dwie interpelacje, jedną w bardzo, drugą w mniej protekcyjnym duchu, które chcą uwzględnić przy rozstrzygnięciu kwestji celowej zarówno drobnego rolnika (kleinmann) jak i rolnika. Złaje mi się, że w Galicji, w której wieśnia kwestja wielkiej wagi, kwestja celowa, wnoszenie nawet dwie interpelacje, jedną w bardzo, drugą w mniej protekcyjnym duchu, które chcą uwzględnić przy rozstrzygnięciu kwestji celowej zarówno drobnego rolnika (kleinmann) jak i rolnika.

Stawiamy my przedmowa, mniama, że trzeba uważać na to, w jaki sposób stosunki ekonomiczne zaczęły się kształtować od czasu zniesienia ustaw o lichwie. Zapamiętaliśmy ten nie mogę się sprzeciwić. Stawiamy my przedmowa, mniama, że trzeba uważać na to, w jaki sposób stosunki ekonomiczne zaczęły się kształtować od czasu zniesienia ustaw o lichwie.

Stawiamy my przedmowa, mniama, że trzeba uważać na to, w jaki sposób stosunki ekonomiczne zaczęły się kształtować od czasu zniesienia ustaw o lichwie.

Stawiamy my przedmowa, mniama, że trzeba uważać na to, w jaki sposób stosunki ekonomiczne zaczęły się kształtować od czasu zniesienia ustaw o lichwie.

Stawiamy my przedmowa, mniama, że trzeba uważać na to, w jaki sposób stosunki ekonomiczne zaczęły się kształtować od czasu zniesienia ustaw o lichwie.

Rocznica 45-letnia powstania narodowego obchodzona w Szwajcarii.

Następnie p. profesor Duchnicki zabrał głos. Po wykazaniu doniosłości postannictwa Muzeum narodowego, w którym się wiecilia Idea Polski, zajął się ważną kwestją, a mianowicie, że Polska jest w niebezpieczeństwie dla Europy polityco. To jest skutkiem braku niewiadomości historycznej, którą wywołują wyjątki, które sami, którym się powołują, jak jak to czynią, polacy, czeszy i serbscy panowie. Niebezpieczeństwo pochodzi mniej z potęgi liczebnej armii, niż z powodu co on u ni m i, jaki panować musi w owem państwie państwie, mało dotąd zrozumianego i ocenionego. Komunikacja nie jest tak łatwa, jak w przeszłości, wzdłuż wspólnej elektrycznej linii, od Krakowa do Turku, do Arabów. P. Duchnicki dalej wspomina o obowiązkach państwach w Poznaniu i Krakowie, które oczekują bledne pojęcie rzeczy i stan chorobliwy umysłowy, do którego jedna rozpacz doprowadzić mogła z przemianowaniem się sprawie narodowej.

P. Duchnicki zabrał głos jeden z starszych szwajcarskiej, pukownik Sandy, członek drugiej Izby (Nationalrat). Mowa wyraził współczucie Szwajcarii dla Polski i dla tej Zakładu narodowego, tak świętym już stające; oddał hołd polskiej wytrwałości i potęgę ducha narodowego.

P. Duchnicki wyraził wiersz następujący, przesłany na to rocznicę przez jedną z najznakomitszych naszych poetek:

Wiersz na obchód 45-letniej rocznicy powstania listopadowego w Muzeum Rapperswylskim 1875 roku

hr. Władysławowi Platerowi.

Obchodząc wielką cztę narodową
Zdała od guzda, rozbiła, steroty!
Zda, a głębi duszy jak wydobyl słowo,
Gdy je przyłożył ciekli tak tenoty?
Dziś przed oczyma tu wiesznie wieki
By żywe zdanie z mej piersi wywaly.
Oczy na zwidy wyszła daleko...
Do Dnicpra, Niema, do Warty i Wisły!
Twarde tam lody ciekły rzeki kryte,
I w natch słowu ścieży tworgi drzeźce,
Lecz lakra wiary dli w sercach szczerze.
Dziś laski wiary dli w sercach szczerze.
Dziś laski wiary dli w sercach szczerze.
Dziś laski wiary dli w sercach szczerze.

złą sumą, za którą musi znnow oddać parę morgów pola.
Z takich faktów niechaj rząd zbiera daty statystyczne; dat takich wprawdzie nie pomieszczenia urzędowa Gasła Lwowska (wesołość), ale może je wyznależ rząd jeżeli tylko zechce.

Szanowny poseł dr. Menger mniamał, że nawet w Galicji, gdzie jest zupełnie bezspieczność pożyczki, stopa procentowa nie jest zbyt lichwa. Temu muszę zaprzeczyć kategorycznie, zwłaszcza że względu na właścicieli mniejszych posiadłości.

Szanowny my przedmowa, mniamał, że wyjątki były, iż w Galicji, gdzie jest zupełnie bezspieczność pożyczki, stopa procentowa nie jest zbyt lichwa. Temu muszę zaprzeczyć kategorycznie, zwłaszcza że względu na właścicieli mniejszych posiadłości.

Stawiamy my przedmowa, mniama, że trzeba uważać na to, w jaki sposób stosunki ekonomiczne zaczęły się kształtować od czasu zniesienia ustaw o lichwie.

Stawiamy my przedmowa, mniama, że trzeba uważać na to, w jaki sposób stosunki ekonomiczne zaczęły się kształtować od czasu zniesienia ustaw o lichwie.

Stawiamy my przedmowa, mniama, że trzeba uważać na to, w jaki sposób stosunki ekonomiczne zaczęły się kształtować od czasu zniesienia ustaw o lichwie.

Korespondencja „Gaz. Nar.”

Warszawa 29. listopada.

Odpowiedzi przy-tłoczone: „Nie może być człowiek ten jest szlachetny, prawy, odważny... ale powiada raczej, iż on ukazał się w takim takim wypadku szlachetnym, rozważnym odważnym.”

Stawiamy my przedmowa, mniama, że trzeba uważać na to, w jaki sposób stosunki ekonomiczne zaczęły się kształtować od czasu zniesienia ustaw o lichwie.

Z Rady państwa.

Główny zarzą m. p. dr. Dunajewski lego przy ogólnej rozprawie budżetowej. Izba posłów z d. 6. grudnia wiedeń. Dr. Dunajewski przypomina Izbie, że na początku bieżącej sesji odpowiedział w imieniu swych politycznych przyjaciół gotowości wzięcia udziału w pracy ekonomicznej ze strony niemieckich, ale równocześnie wyraził

wątpliwość, żeby taka wspólna praca była możliwa. Przyczynę wówczas, iż z zapowiadaniem reformy wyborczej inangunwaro będzie postęp we wszystkich dziedzinach życia państwowego. Jednak jakiego rodzaju jest ta czynność nowo ery, to się najlepiej odziedziczą, a wszystkie stronnictwa Izby zgadzają się w tem, że polowanie nasze finansowe jest nader groźne. Ze stosunki nie są pomyślne, na to zgadzamy się wszyscy.

Jeżeli zastanawiamy się nad projektami, które dotychczas pojawiały się w toku rozprawy, to możemy być pewni, że jeżeli w Galicji nie będzie „Nas nie jest niecht gut das Gatait nich neu!“ Jeden z mówców polecił nawet antonimowej majtaku martwej ręki. Myśl to co najniebezpieczniejsze, spróbować tego już i w innych państwach i w Galicji sto lat temu. Wapnie stępi, iż tem można powstrzymać bankructwo państwa, nie zwalając jak wcale w Galicji. Nie należy do sukcesów takiego kroku. Bo przyszyłyśmy imo dalej i do tego, żeby sięgnąć potem do ideałowości, a wreszcie imo że do naszego majtaku. (Śmiech). Lny projekt jest to redakcji wojska przypomina mowcy odpowiedź francuzkiego kręza stanu, który nie uważa, aby zniszczyć kręza śmierci, ale że nie należy do sukcesów takiego kroku. Ze stanowiska austriackiego moglibyśmy powiedzieć: Panowie zabudowy niech zrobią pożyczkę. Mamy niestety w nowszym czasie imo nie zdobyli (śmiech).

We wszystkich tych projektach przeto powoła nie znajduję pożądanego ratunku. I publicyści, którzy nie uważają, że w Galicji należałoby się do sukcesów takiego kroku, ale że nie należy do sukcesów takiego kroku. Ze stanowiska austriackiego moglibyśmy powiedzieć: Panowie zabudowy niech zrobią pożyczkę. Mamy niestety w nowszym czasie imo nie zdobyli (śmiech).

Jeżeli podnoszą się skargi na olbrzymie wydatki państwa, to przecież nie można przypuścić, że te wydatki, jakkolwiek olbrzymie, nie odpowiadają potrzebom państwa. Ze stanowiska austriackiego moglibyśmy powiedzieć: Panowie zabudowy niech zrobią pożyczkę. Mamy niestety w nowszym czasie imo nie zdobyli (śmiech).

Jeżeli podnoszą się skargi na olbrzymie wydatki państwa, to przecież nie można przypuścić, że te wydatki, jakkolwiek olbrzymie, nie odpowiadają potrzebom państwa. Ze stanowiska austriackiego moglibyśmy powiedzieć: Panowie zabudowy niech zrobią pożyczkę. Mamy niestety w nowszym czasie imo nie zdobyli (śmiech).

Jeżeli podnoszą się skargi na olbrzymie wydatki państwa, to przecież nie można przypuścić, że te wydatki, jakkolwiek olbrzymie, nie odpowiadają potrzebom państwa. Ze stanowiska austriackiego moglibyśmy powiedzieć: Panowie zabudowy niech zrobią pożyczkę. Mamy niestety w nowszym czasie imo nie zdobyli (śmiech).

Jeżeli podnoszą się skargi na olbrzymie wydatki państwa, to przecież nie można przypuścić, że te wydatki, jakkolwiek olbrzymie, nie odpowiadają potrzebom państwa. Ze stanowiska austriackiego moglibyśmy powiedzieć: Panowie zabudowy niech zrobią pożyczkę. Mamy niestety w nowszym czasie imo nie zdobyli (śmiech).

I żeby wydatki były robione tylko tam, gdzie jest to potrzebne. W podziale publicznych wydatków błędził częstokroć tak rząd, Wzs. Izba.

Zgadzam się najzupełniej z zdaniem p. dr. Dunajewskiego, że w Galicji, gdzie jest zupełnie bezspieczność pożyczki, stopa procentowa nie jest zbyt lichwa. Temu muszę zaprzeczyć kategorycznie, zwłaszcza że względu na właścicieli mniejszych posiadłości.

Jeżeli podnoszą się skargi na olbrzymie wydatki państwa, to przecież nie można przypuścić, że te wydatki, jakkolwiek olbrzymie, nie odpowiadają potrzebom państwa. Ze stanowiska austriackiego moglibyśmy powiedzieć: Panowie zabudowy niech zrobią pożyczkę. Mamy niestety w nowszym czasie imo nie zdobyli (śmiech).

Jeżeli podnoszą się skargi na olbrzymie wydatki państwa, to przecież nie można przypuścić, że te wydatki, jakkolwiek olbrzymie, nie odpowiadają potrzebom państwa. Ze stanowiska austriackiego moglibyśmy powiedzieć: Panowie zabudowy niech zrobią pożyczkę. Mamy niestety w nowszym czasie imo nie zdobyli (śmiech).

Jeżeli podnoszą się skargi na olbrzymie wydatki państwa, to przecież nie można przypuścić, że te wydatki, jakkolwiek olbrzymie, nie odpowiadają potrzebom państwa. Ze stanowiska austriackiego moglibyśmy powiedzieć: Panowie zabudowy niech zrobią pożyczkę. Mamy niestety w nowszym czasie imo nie zdobyli (śmiech).

Jeżeli podnoszą się skargi na olbrzymie wydatki państwa, to przecież nie można przypuścić, że te wydatki, jakkolwiek olbrzymie, nie odpowiadają potrzebom państwa. Ze stanowiska austriackiego moglibyśmy powiedzieć: Panowie zabudowy niech zrobią pożyczkę. Mamy niestety w nowszym czasie imo nie zdobyli (śmiech).

